

तदेवंमहत्तमद्रोहमुक्त्वा तस्मिन्नेव कृतद्रोहमाह यदिति द्वभ्याम् यद्यस्य द्वक्षरमात्रं शिव इति तत्पसिद्धं नाम नृणां सर्वेषामाशुअघंसर्वहंति केवलं गिरैवे
रितमुच्चारितं न तु मनःपूर्वकं तत्तु सकृदपि प्रसंगादपितं शिवं द्वेष्टि नलंघ्यं शासनमाज्ञायस्य अहो शिवेतरः अमंगलरूपः ॥ १४ ॥ पापहरत्वमुक्त्वा भु
क्तिमुक्तिप्रदत्वेन शिवं वर्णयंत्याह यस्य पादपद्मं मनां स्येवालयस्तैः ब्रह्मरसो ब्रह्मानंद स एवासवो मकरंदः तदर्थिभिः यच्चार्थिनः सकामस्य ता आ
शिषो वर्षति ॥ १५ ॥ यदुक्तं शिवापदेशोऽस्य शिव इति यच्चोक्तं प्रेतावासेष्वित्यादि तदाक्षिपंत्याह किंवेति योजटा अवकीर्य श्मशाने अवसत् वस
तिस्म तस्य श्मशानमाल्यानि भस्मानि नृकपालानि च भूषणत्वेन संतियस्यतं त्वत्तोऽन्येन विदुः किंते विदंत्येवेति चेत् न तथा सति तेषां तद्वास्यानुपपत्ते

यद्यक्षरं नाम गिरैरितं नृणां सकृत्प्रसंगादघमाशुहंतितत् ॥ पवित्रकीर्तितमलंघ्यशासनं भवानहो द्वेष्टि शिवं
शिवेतरः ॥ १४ ॥ यत्पादपद्मं महतां मनोऽलिभिर्निषेवितं ब्रह्मरसासवार्थिभिः ॥ लोकस्य यद्वर्षति चाशि
षोऽर्थिनस्तस्मै भवान्द्रुत्यतिविश्वबंधवे ॥ १५ ॥ किंवा शिवाख्यमशिवं न विदुस्त्वदन्ये ब्रह्मादयस्तमवकी
र्यजटाः श्मशाने ॥ तन्माल्यभस्मनृकपाल्यवसत् पिशाचैर्ये मूर्द्धभिर्दधतितच्चरणावसृष्टम् ॥ १६ ॥ कर्णौ
पिधाय निरयाद्यदकल्प ईशो धर्मावितर्य सृणिभिर्नृभिरस्यमाने ॥ छिद्यात्प्रसत्य रुशतीमसतीं प्रभुश्चेज्जिह्वा
मसूनपिततो विस्ृजेत्सधर्मः ॥ १७ ॥ अतस्तवोत्पन्नमिदं कलेवरं न धारयिष्ये शितिकंठगर्हिणः ॥ जग्धस्य
मोहाद्विविशुद्धिमंधसोजुगुप्सितस्योद्धरणं प्रचक्षते ॥ १८ ॥

रित्याह तच्चरणावसृष्टंगलितं निर्माल्यं मूर्धभिर्धारयंति ॥ १६ ॥ इदानीं देहं त्यक्तुकामा धर्मतत्त्वमाह कर्णावाच्छाद्य निर्गच्छेत् यद्यदि मर्त्तुमार
यितुं वा कल्पो न भवति कदा धर्मावितरि धर्मरक्षके ईशे स्वामिनि असृणिभिर्निरंकुशैर्नृभिरस्यमानेऽधि क्षिप्यमाणे प्रभुः शक्तश्चेत् रुशतीमकल्याण
वादिनीं प्रसह्य बलात् छिद्यात् ततोऽपि स्वयं प्राणान् विस्ृजेदिति यत्सधर्मः ॥ १७ ॥ तव त्वत्तः उत्पन्नम् शितिकंठो नीलकंठः तन्निदकात् प्रमादा
दापन्नस्यापवित्रस्य त्यागं विना न शुद्धिरिति दृष्टान्तेनाह जग्धस्य भक्षितस्यान्नस्योद्धरणं वमनमेव पुंसः विशुद्धिं प्रचक्षते ॥ १८ ॥